

31992L0065

L 268/54

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

14.9.1992

ДИРЕКТИВА 92/65/ЕИО НА СЪВЕТА**от 13 юли 1992 година****за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията и вноса в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарно-санитарните изисквания, определени в специалните правила на Общността, посочени в приложение А, раздел I към Директива 90/425/ЕИО**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложенията на Комисията ⁽¹⁾,като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че живите животни и продукти от животински произход са включени в списъка на продуктите в приложение II към Договора; като има предвид, че пускането на пазара на тези животни и продукти съставлява източник на доходи за част от населението, занимаващо се със селско стопанство;

като има предвид, че за да гарантира рационалното развитие в този сектор и да се повиши производителността, на ниво Общност трябва да се формулират ветеринарно-санитарни правила за животните и животинските продукти;

като има предвид, че Общността трябва да приеме мерки, които са предназначени да формират постепенно вътрешния пазар за периода, изтичащ на 31 декември 1992 г.;

като има предвид, че с оглед на гореспоменатите цели Съветът е определил ветеринарно-санитарни правила, приложими към говедата, свинете, овцете и козите, еднокопитните животни, към птиците и яйцата за люпене, за рибите и рибните продукти, за двучерупчестите мекотели, спермата от биволи и от нерези, ембриони от овце, прясното месо, птичето месо, месните продукти, дивечовото месо и заешкото месо;

като има предвид, че следва да бъдат приети ветеринарно-санитарни правила за пускането на пазара на животни и продукти от животински произход, които все още не са обхванати от горепосочените правила;

като има предвид, че следва да се предвиди разпоредба за прилагането на настоящата директива, без да се засяга Регламент (ЕИО) № 3626/82 на Съвета от 3 декември 1982 г. относно прилагането

в Общността на Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора ⁽⁴⁾;като има предвид, че по отношение на определени технически аспекти трябва да се направи позоваване на Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине ⁽⁵⁾ и Директива 85/511/ЕИО от 18 ноември 1985 г. относно въвеждане на мерки на Общността за борба с болестта шап ⁽⁶⁾;като има предвид, че с оглед на организацията на проверките и техните последици, както и на мерките за безопасност, които трябва да се въведат, трябва да се направи позоваване на общите правила, формулирани в Директива 90/425/ЕИО от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар ⁽⁷⁾;

като има предвид, че освен ако не е предвидено друго, търговията с животни и продукти от животински произход трябва да бъде либерализирана, без това да засяга прибягването към вероятни мерки за безопасност;

като има предвид, че съгласно значителния риск от разпространението на заболяванията, на които животните са изложени, за определени животни и продукти от животински произход трябва да се определят специфични изисквания, които да се наложат, когато те бъдат пускани на пазара с цел търговия, особено когато са предназначени за региони с висок здравен статус;

като има предвид, че специфичната ситуация в Обединеното кралство и Северна Ирландия, както и в Ирландия поради островното положение на тези страни, както и поради факта, че в тези страни от доста дълъг период няма бяс, оправдава специални разпоредби, които да осигурят, че пускането на пазара в Обединеното кралство и Ирландия на кучета и котки, произходът на които не е от тези страни, не включва риска от въвеждане на бяс в тези държави, без

⁽¹⁾ ОВ С 327, 30.12.1989 г., стр. 57, и ОВ С 84, 2.4.1990 г., стр. 102.⁽²⁾ ОВ С 38, 19.2.1990 г., стр. 134, и ОВ С 149, 18.6.1990 г., стр. 263.⁽³⁾ ОВ С 62, 12.3.1990 г., стр. 47, и ОВ С 182, 23.7.1990 г., стр. 25.⁽⁴⁾ ОВ L 384, 31.12.1982 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 197/90 (ОВ L 29, 31.1.1990 г., стр. 1).⁽⁵⁾ ОВ L 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64. Директива, последно изменена с Директива 91/499/ЕИО (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 107).⁽⁶⁾ ОВ L 315, 26.11.1985 г., стр. 11. Директива, изменена с Директива 90/423/ЕИО (ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 13).⁽⁷⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. Директива, последно изменена с Директива 91/496/ЕИО (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56).

обаче това да повлияе върху премахването на ветеринарните проверки на границите между държавите-членки;

Член 2

като има предвид, че здравният сертификат е най-подходящото средство, с което да се гарантира и контролира спазването на тези изисквания;

като има предвид, че за да се запази ситуацията на здравето в Общността, когато животни и продукти с животински произход, посочени в настоящата директива, бъдат пускани на пазара, те трябва да са обект на минималните изисквания, определени за търговията и спазването им, контролирано в съответствие с принципите и правилата, определени в Директива 90/675/ЕИО на Съвета от 10 декември 1990 г. за определяне на принципите относно организацията на ветеринарните проверки на продукти, въведени в Общността от трети страни ⁽¹⁾;

като има предвид, че следва да се предвиди процедура, установяваща тясно сътрудничество между държавите-членки и Комисията в рамките на Постоянния ветеринарен комитет;

като има предвид, че крайният срок за транспониране в националното право, фиксиран на 1 януари 1994 г. в член 29, не би следвало да засегне премахването на ветеринарните проверки на границите от 1 януари 1993 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

Общи разпоредби

Член 1

Настоящата директива определя ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията и вноса в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарно-санитарните изисквания, определени в специалните правила на Общността, посочени в приложение А, раздел I към Директива 90/425/ЕИО.

Настоящата директива се прилага, без да се засягат разпоредбите, приети съгласно Регламент (ЕИО) № 3626/82.

Настоящата директива не засяга националните правила, приложими за домашни любимци, въпреки че тяхното задържане не може да засегне премахването на ветеринарните проверки на границите между държавите-членки.

⁽¹⁾ ОВ L 373, 31.12.1990 г., стр. 1. Директива, изменена с Директива 91/496/ЕИО (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56).

1. За целите на настоящата директива:

а) „търговия“ е търговия, така както е определена в член 2, параграф 3 от Директива 90/425/ЕИО;

б) „животни“ са животински видове, различни от посочените в Директиви 64/432/ЕИО, 90/426/ЕИО ⁽²⁾, 90/539/ЕИО ⁽³⁾, 91/67/ЕИО ⁽⁴⁾; 91/68/ЕИО ⁽⁵⁾, 91/492/ЕИО ⁽⁶⁾ и 91/493/ЕИО ⁽⁷⁾;

в) „одобрен орган, институт или център“ е всяко постоянно, географски ограничено учреждение, одобрено в съответствие с член 13, в което се отглеждат или развъждат обикновено един или няколко вида животни, независимо дали за търговски цели или не и изключително за една или няколко от следните цели:

- излагане на животните и обучение на обществеността,
- запазване на животинските видове,
- базови или приложни научни изследвания или развъждане на животни с цел осъществяването на такива изследвания;

г) „подлежащи на задължително обявяване болести“ са болестите, посочени в приложение А.

2. Освен това определенията, различни от тези за одобрените центрове и органи, съдържащи с в член 2 от Директиви 64/432/ЕИО, 91/67/ЕИО и 90/539/ЕИО, се прилагат *mutatis mutandis*.

⁽²⁾ Директива 90/426/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни (ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 42). Директива, изменена с Директива 91/496/ЕИО (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56).

⁽³⁾ Директива 90/539/ЕИО на Съвета от 15 октомври 1990 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания за търговията в Общността и вноса от трети страни на домашни птици и яйца за люпене (ОВ L 303, 31.10.1990 г., стр. 6). Директива, последно изменена с Директива 91/496/ЕИО (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56).

⁽⁴⁾ Директива 91/67/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания при пускането на пазара на аквакултури и продукти от тях (ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 91/68/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 г. за ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията с овце и кози в рамките на Общността (ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Директива 91/492/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно определяне на здравните изисквания за производството и пускането на пазара на живи двучерупчести мекотели (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 1).

⁽⁷⁾ Директива 91/493/ЕИО на Съвета от 22 юли 1991 г. за определяне на здравните изисквания за производството и пускането на пазара на рибни продукти (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 15).

ГЛАВА II

Разпоредби, приложими за търговията

Член 3

Държавите-членки гарантират, че търговията, посочена в член 1, параграф първи, не е забранена или ограничена поради ветеринарно-санитарни причини, различни от тези, произтичащи от прилагането на настоящата директива или от законодателството на Общността, и по-специално всякакви взети мерки за безопасност.

Член 4

Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че с цел прилагането на член 4, параграф 1, буква а) от Директива 90/425/ЕИО животните, посочени в членове 5 — 10 на настоящата директива, могат, без да се засяга член 13 и особените разпоредби, които следва да бъдат приети в изпълнение на член 24, да са обект на търговия, само ако отговарят на изискванията, предвидени в членове 5 — 10, и ако идват от стопанствата или предприятията, посочени в член 12, параграфи 1 и 3 от настоящата директива, които са регистрирани от компетентните органи и които се задължават:

- да осигуряват редовно изследването на животните в съответствие с член 3, параграф 3 от Директива 90/425/ЕИО,
- да известят компетентните органи, освен за появата на подлежащи на задължително обявяване болести, за появата на болестите, посочени в приложение Б, за които съответната държава-членка е създала програма за борба или надзор,
- да се съобразят със специфичните национални мерки за борба със заболяване, което е от особено значение за определена държава-членка и е предмет на програма, съставена в съответствие с член 14, или на решение съгласно член 15, параграф 2,
- да пускат на пазара с цел търговия само животни, които не показват никакви признаци на заболяване и които идват от стопанства или райони, които не са предмет на каквато и да е забрана поради ветеринарно-санитарни основания и по отношение на животни, които не се придружават от здравен сертификат или от търговски документ, предвиден в членове от 5 до 11 — само животни, които се придружават от сертификат от оператора, който удостоверява, че въпросните животни по време на изпращането им не показват никакви явни признаци на заболяване и че неговото стопанство не е обект на каквито и да е ветеринарно-санитарни ограничения,
- да отговарят на изискванията, гарантиращи хуманното отношение към държаните животни.

Член 5

1. Държавите-членки гарантират, че търговията с маймуни (*simiae* и *prosimiae*) се ограничава само до животни, които биват

изпращани от и до орган, институт или център, одобрени от компетентните органи на държавите-членки в съответствие с член 13, и че тези животни се придружават от ветеринарен сертификат, съответстващ на образца от приложение Д, декларацията в който трябва да е попълнена от официалния ветеринарен лекар на органа, института или центъра в страната на произхода с цел гарантиране здравето на животните.

2. Компетентният орган на държавата-членка може, чрез дерогация от параграф 1, да разреши получаването му от одобрен орган, институт или център за маймуни, принадлежащ на физическо лице.

Член 6

А. Без да се засягат членове 14 и 15, държавите-членки гарантират, че копитните животни от видове, различни от посочените в Директиви 64/432/ЕИО, 90/426/ЕИО и 91/68/ЕИО, могат да бъдат обект на търговия само ако отговарят на следните изисквания:

1. По принцип те:

- а) трябва да са идентифицирани в съответствие с член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО;
- б) не трябва да са предназначени за клане по програма за унищожаване на инфекциозно заболяване;
- в) не трябва да са били ваксинирани срещу шап и трябва да отговарят на съответните изисквания на Директива 85/511/ЕИО и член 4а от Директива 64/432/ЕИО;
- г) трябва да идват от някое от стопанствата, посочени в член 3, параграф 2, букви б) и в) от Директива 64/432/ЕИО, които не са предмет на ветеринарно-санитарни мерки, по-специално тези, взети в съответствие с Директиви 85/511/ЕИО, 80/217/ЕИО⁽¹⁾ и 91/68/ЕИО, и които са били отглеждани там постоянно от тяхното раждане или през последните тридесет дни преди тяхното изпращане;
- д) ако са внесени:
 - трябва да идват от трета страна, включена в колона със заглавие „други копитни животни“, която да се добави в списъка, съставен в съответствие с член 3 от Директива 72/462/ЕИО⁽²⁾,

(1) Директива 80/217/ЕИО на Съвета от 22 януари 1980 г. относно въвеждане на мерки на Общността за борба с класическата чума по свинете (ОВ L 47, 21.2.1980 г., стр. 11). Директива, последно изменена с Директива 87/486/ЕИО (ОВ L 280, 3.10.1987 г., стр. 21).

(2) Директива 72/462/ЕИО на Съвета от 12 декември 1972 г. относно санитарните и ветеринарно-медицинските проблеми при внос на животни от рода на едрия рогат добитък и свине, и на прясно месо от трети страни (ОВ L 302, 31.12.1972 г., стр. 28). Директива, последно изменена с Директива 91/497/ЕИО (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 69).

— трябва да отговарят на специфични ветеринарно-санитарни условия, които следва да бъдат определени по процедурата, предвидена в член 26, и да са поне еквивалентни на изискванията на настоящия член;

- е) трябва да се придружават от сертификат, отговарящ на образца съгласно приложение Д, който да съдържа следната декларация:

„Декларация

Аз, долуподписаният (официален ветеринарен лекар), удостоверявам, че преживното животно/прасето ^(а), което е различно от включените в Директива 64/432/ЕИО:

- а) спада към... вид;
- б) по времето на изследване не показва никакви клинични признаци на заболяване, на което е податливо;
- в) идва от стадо, официално признато за свободно от туберкулоза или бруцелоза/от стопанство, което не е предмет на ограничения във връзка с чума по свинете ^(б) или от стопанство, в което животното е било подложено на тестове с отрицателен резултат, предвидени в член 6, параграф 2, буква а), ii) от Директива 92/65/ЕИО.

^(а) Ненужното се зачертава.

^(б) Ненужното се зачертава.“

2. Когато се касае за преживни животни:

- а) те трябва да идват от стадо, официално признато за свободно от туберкулоза или бруцелоза/от стопанство в съответствие с Директива 64/432/ЕИО или Директива 91/68/ЕИО и да отговарят по отношение на ветеринарно-санитарните правила на съответните изисквания, определени за животните от рода на едрия рогат добитък в член 3, параграф 2, букви в), г), е), ж) и з) от Директива 64/432/ЕИО или в член 3 от Директива 91/68/ЕИО;
- б) когато животните не идват от стадо, което отговаря на условията, определени в буква а), те трябва да идват от стопанство, в което няма регистриран случай на бруцелоза или туберкулоза през време на 42-та дни, предшестващи товаренето на животните, и в което преживните животни през 30-те дни преди тяхното изпращане са били подложени на следните тестове с отрицателни резултати:

— тест за туберкуозна реакция, и

— тест, предназначен да покаже отсъствието на анти-тела за бруцелоза.

Изискванията по отношение на тези тестове и определянето на статуса на туберкулоза и бруцелоза на тези стопанства се установяват в съответствие с процедурата, определена в член 26 от настоящата директива.

В очакване на решенията, предвидени в предходната алинея, националните правила продължават да се прилагат, по-специално по отношение на туберкулозата.

3. Когато се касае за свине:

- а) те не трябва да идват от район, който е предмет на мерки за забрана, свързани с наличието на африканската чума по свинете, в съответствие с член 9а от Директива 64/432/ЕИО;
- б) те трябва да идват от стопанство, което не е обект на което и да е от ограниченията, определени в Директива 80/217/ЕИО, в резултат на класическата чума по свинете;
- в) те трябва да идват от стопанство, свободно от бруцелоза в съответствие с Директива 64/432/ЕИО, и да отговарят на съответните ветеринарно-санитарни изисквания, определени за свинете в Директива 64/432/ЕИО;
- г) когато животните не идват от стадо, което отговаря на условията, определени в буква в), те трябва в рамките на 30-те дни, предшестващи товаренето на животните, да са били подложени на тест, предназначен да докаже отсъствието на анти-тела за бруцелоза, който да е дал отрицателни резултати.

Б. Директива 64/432/ЕИО се изменя, както следва:

1. в член 2, букви б) и в), вместо „говеда“ да се чете „видове говеда (включително *Bubalus bubalus*)“;
2. добавя се следният член:

„Член 10а

Съгласно процедурата, определена в член 12, здравните сертификати, образец на които се съдържа в приложение Е, могат да бъдат изменени или допълвани по-специално с оглед да се отчетат изискванията на член 6 от Директива 92/65/ЕИО.“

Член 7

- А. Всяка държава-членка гарантира, че птиците, които са различни от посочените в Директива 90/539/ЕИО, могат да бъдат обект на търговия, само ако отговарят на следните изисквания:

1. по принцип те трябва:

- а) да идват от стопанство, в който няма диагностицирана инфлуенца по птиците по време на 30-те дни, предшестващи тяхното изпращане;
- б) да идват от стопанство или район, които не са обект на ограничения в изпълнение на мерките, които трябва да бъдат приложени за борба с нюкасълската болест.

До въвеждане на мерките на Общността, посочени в член 19 от Директива 90/539/ЕИО, националните изисквания за борба с нюкасълската болест продължават да се прилагат в съответствие с общите разпоредби на Договора;

- в) в съответствие с член 10, параграф 1, трето тире от Директива 91/496/ЕИО да са били поставени под карантина, ако са били внесени от трета страна в стопанството, в което са били въведени, след влизането им на територията на Общността;

2. в допълнение към горното папагалите трябва:

- а) да не идват от стопанство, нито да са били в контакт с животни от стопанство, по отношение на което е диагностицирана болестта пситакоза (*Chlamydia psittaci*).

Периодът на забрана от последно регистрирания случай и периодът на лечение под ветеринарен надзор по процедурата, предвидена в член 26, трябва да са минимум два месеца;

- б) да бъдат идентифицирани в съответствие с член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО.

Методите за идентифициране на папагалите, и по-специално на болните папагали, се установяват по процедурата, предвидена в член 26;

- в) да са придружени от търговски документ, подписан от официалния ветеринарен лекар или от ветеринарния лекар, отговарящ за стопанството или предприятието на произход и оправомощен за тази цел от компетентните органи.

Б. В член 2, параграф 2, втора алинея от Директива 91/495/ЕИО на Съвета от 27 ноември 1990 г. относно здравните и ветеринарно-санитарните проблеми относно производството и пускането на пазара на месо от зайци и на месо от дивеч, отглеждан във ферми ⁽¹⁾ думите „и щраусови птици (*Ratitae*)“ се добавят в ред трети след думите „Директива 90/539/ЕИО“.

В точка 1 от член 2, параграф 2 от Директива 90/539/ЕИО на Съвета от 15 октомври 1990 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания за търговията в Общността и вноса от трети страни на домашни птици и яйца за люпене ⁽²⁾ думите „и щраусови птици (*Ratitae*)“ се добавят след думите „и яребици“.

Член 8

Държавите-членки гарантират, че пчелите (*Apis mellifera*) могат да бъдат обект на търговия, само ако отговарят на следните изисквания:

- а) да идват от област, която не е обект на заповед за забрана, свързана с появата на американски гнилец.

Периодът на забрана трябва да продължи в течение на най-малко 30 дни след последно регистрирания случай и датата, на която всички кошери в радиус от три километра са били проверени от компетентния орган и след като инфектираните кошери са били изгорени или третирани и инспектирани, така че да отговарят на изискванията на този компетентен орган.

В съответствие с процедурата, определена в член 26 и след консултация с Научния ветеринарен комитет изискванията, прилагани за пчели (*Apis mellifera*) или еквивалентни изисквания могат да бъдат прилагани и за земните пчели;

- б) да са придружени от здравен сертификат, съответстващ на образеца в приложение Д, декларацията в която е попълнена от компетентния орган, за да удостовери това, че изискванията, определени в буква а), са спазени.

Член 9

1. Държавите-членки гарантират, че лагоморфите могат да бъдат обект на търговия, само ако отговарят на следните изисквания:

- а) не идват от страни или не са били в контакт с животни от стопанство, в което има бяс или за което съществува подозрение, че е имало бяс през последния месец;
- б) идват от стопанство, в което нито едно животно не е показало клинични признаци на миксоматоза.

2. Държавите-членки, които изискват здравен сертификат за движението на лагоморфите на тяхна територия, могат да поискат лагоморфите, които им се изпращат, да бъдат придружени от здравен сертификат, съответстващ на образеца в приложение Д, допълнен от следната декларация:

„Аз, долуподписаният ..., удостоверявам, че горепосочената пратка отговаря на изискванията на член 9 от Директива 92/65/ЕИО и че при изследването им животните не са показали никакви клинични признаци на заболяване.“

Този сертификат трябва да бъде издаден от официалния ветеринарен лекар или от ветеринарния лекар, отговарящ за стопанството на произход и упълномощен за целта от компетентния орган и за промишлено отглеждане, от официалния ветеринарен лекар. Държавите-членки, които искат да използват тази възможност, информират Комисията, която трябва да гарантира, че е удовлетворено изискването, определено в параграф първи.

⁽¹⁾ ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 41.

⁽²⁾ ОВ L 303, 31.10.1990 г., стр. 6.

3. Ирландия и Обединеното кралство могат да поискат предствянето на здравен сертификат, който да гарантира, че е удовлетворено изискването, определено в параграф 1, буква а).

Член 10

1. Държавите-членки гарантират, че съществува забрана за търговия с порове, норки и лисици, които идват от или са били в контакт с животни от стопанство, в което има бяс или за което съществува съмнение, че е имало бяс в рамките на предишните шест месеца, тъй като не е била прилагана програма за системно ваксиниране.

2. За да бъдат обект на търговия, с изключение на търговията между държавите-членки, посочени в параграф 3, кучетата и котките трябва да отговарят на следните изисквания:

а) животните на възраст, по-голяма от три месеца, трябва:

- да не показват никакви признаци на заболяване и по-специално на инфекциозни заболявания за този животински вид в деня, в който бъдат изпратени от стопанството,
- да имат татуировка или да имат идентификация на базата на система от имплантирани микрочипове, в съответствие с подробните правила, които следва да бъдат формулирани по процедурата, предвидена в член 26,
- да са били, след навършване на тримесечна възраст, ваксинирани срещу бяс с годишна поддържаща инжекция или на интервали, разрешени от държавата-членка на изпращане за тази ваксина, с неактивирана ваксина на база минимум една международна антигенна единица (по стандарт на СЗО), измерена в съответствие с теста за активност с използване на метода, описан в Европейската фармакопея и признат съгласно процедурата, предвидена в член 26.

Ваксинацията трябва да бъде удостоверена от официален ветеринарен лекар или от ветеринарния лекар, отговарящ за стопанството или предприятието на произход и упълномощен за тази цел от компетентните органи. Сертификатът за ваксинацията трябва да съдържа името на ваксината и нейния сериен номер (възможно е да се използва самозалепващ се етикет):

- кучетата трябва да бъдат ваксинирани срещу гана,
- да са придружени от индивидуален паспорт, който да позволява недвусмисленото идентифициране на животното и да показва датите на ваксинацията и/или сертификата, отговарящ на образеца, указан в приложение Д, допълнен от следната декларация, попълнена от официалния ветеринарен лекар или от ветеринарния лекар, отговарящ за стопанството на произход и оправомощен за тази цел от компетентния орган:

„Аз, долуподписаният... удостоверявам, че котките/кучетата, предмет на настоящия сертификат, отговарят на изискванията на член 10, параграф 2, букви а) и

б) и параграф 3, буква б) от Директива 92/65/ЕИО ^(а), както и че идват от стопанство, в което няма регистриран случай на бяс през последните шест месеца.

^(а) Ненужното се зачерква.“

б) животните на възраст под три месеца трябва:

- да отговарят на изискванията от тире първо и пето на буква а),
- да не идват от стопанство, което е обект на ограничения за движението на животните по ветеринарно-санитарни причини,
- да са били родени в стопанството на произход и да са били отглеждани в затворени помещения от раждането им.

3. Считано от 1 юли 1994 г. чрез дерогация от параграф 2, пускането на пазара в Обединеното кралство и Ирландия на котки и кучета, които не произхождат от тези страни, е обект на следните условия:

а) по принцип, котките и кучетата трябва:

- i) да идват от регистрирано стопанство, регистрацията на което трябва да е спряна от компетентния орган, в случай че вече не се спазват условията, предвидени в член 4:
- ii) в деня на тяхното изпращане от въпросното стопанство да не показват никакви признаци на инфекциозно заболяване;
- iii) да са снабдени със система за идентификация в съответствие с подробните правила, които трябва да бъдат установени в съответствие с процедурата, предвидена в член 26;
- iv) да са родени в това стопанство и да са отглеждани в затворени помещения там от самото им раждане, без контакт с диви животни, които да са податливи на бяс;
- v) ако се касае за кучета, да са били ваксинирани срещу гана;
- vi) да се пренасят в транспортни средства, които са признати за тази цел от компетентния орган на държавите-членки, откъдето се изпращат;
- vii) да са придружени от индивидуален протокол за ваксинацията, който да позволява недвусмисленото идентифициране на животното и неговия произход, и да показва датите на ваксинацията и от сертификат, съответстващ на образеца, съставен по процедурата, предвидена в член 26 и попълнен от официалния ветеринарен лекар или от ветеринарния лекар, отговарящ за стопанството на произход и оправомощен за целта от компетентния орган;

б) в допълнение към горното, те трябва:

- i) или да са ваксинирани срещу бяс след навършване на тримесечна възраст и поне шест месеца преди тяхното изпращане посредством инжекция с неактивирана ваксина на база минимум една международна антигенна единица

(по стандарт на СЗО), измерена в съответствие с теста за активност с използване на метода, описан в Европейската фармакопея и признат съгласно процедурата, предвидена в член 26, с ежегодна поддържаща инжекция или на интервали, разрешени от държавата-членка на изпращане за използване на тази ваксина.

Ваксинацията трябва да бъде удостоверена от официалния ветеринарен лекар или от ветеринарния лекар, отговарящ за стопанството на произход и оправомощен за тази цел от компетентния орган. Сертификатът за ваксинация трябва да съдържа името на ваксината и нейния сериен номер (възможно е да се използва самозалепащ се етикет).

Освен това, след тази ваксинация трябва да са били подложени на серологичен тест, показващ титър (концентрация на разтвор за титруване) на защитните антитела от минимум 0,5 международни единици, който серологичен тест трябва да бъде изпълнен в съответствие със спецификациите на СЗО. Ако тестът се провежда след първата ваксинация, той трябва да бъде проведен между първия и третия месец след ваксинацията.

- ii) или, когато условията предвидени в i), не са спазени, да бъдат изпратени под наблюдение в карантинна станция, одобрена от държавата-членка, за която са предназначени и да бъдат подложени на карантинен период от шест месеца.

До 1 юли 1994 г. националното законодателство по отношение на бяс остава в сила, без обаче това да засяга отмяната на ветеринарните проверки по границите между държавите-членки.

4. Ирландия и Обединеното кралство могат, без да се засягат параграфи 2 и 3, да запазят разпоредбите си, отнасящи се за карантината на всички хищници, примати, прилепи и други животни, податливи на бяс, включени в настоящата директива, за които не може да се докаже, че са били родени в стопанството на произход и че са отглеждани в затворени помещения от раждането им, без това да засяга отмяната на ветеринарните проверки на границите между държавите-членки.

5. Решение 90/638/ЕИО се изменя, както следва:

1. към член 1 се добавя следното тире:

„— за програми за борба с бяса: критериите, установени в приложение III.“;

2. добавя се следното приложение:

„ПРИЛОЖЕНИЕ III

Критерии за програмите за борба с бяса

Програмите за борба с бяса съдържат като минимум следното:

- a) критериите, посочени в точки от 1 до 7 на приложение 1;
- б) подробна информация относно региона или регионите, в които трябва да бъде извършена устна имунизация на лисиците, както и техните естествени граници. Регионът или тези региони трябва да покриват поне 6000 км² или цялата национална площ на държавата-членка и могат да включват съседните площи на трета страна;
- в) подробна информация относно ваксините, които да се използват, системата за разпространение, плътността и честотата на залагането на примамката;
- г) когато е целесъобразно, всички подробности и разходите и целта на схемите за консервиране или запазване на флората и фауната, предприети от доброволни организации върху територията, която обхващат тези проекти.“

6. Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение от Комисията, посочва определен институт, който да създаде критериите, необходими за стандартизацията на серологичните тестове и взема решение относно неговите задачи.

7. Държавите-членки гарантират, че разходите за прилагането на серологичните тестове трябва да бъдат поети от носителите.

8. Настоящият член и по-специално прилагането на серологичните тестове, предвидени в параграф 3, буква б), ще бъде преразгледан най-късно до 1 януари 1997 г. с оглед развитието на ситуацията във връзка с бяса в държавите-членки.

Член 11

1. Държавите-членки гарантират, че без да се засягат решенията, които трябва да се вземат за изпълнението на членове 21 и 23, само сперма, яйцеклетки и ембриони, които отговарят на условията, определени в параграфи 2, 3 и 4, са предмет на търговия.

2. Спермата от овце, кози и еднокопитни трябва, без да се засяга който и да е от критериите, които трябва да бъдат спазени за регистрирането на копитните животни в родословните книги, за определени специфични породи:

— да е събрана и преработена с оглед изкуствено осеменяване в център, одобрен от здравна гледна точка, в съответствие с приложение Г, глава I или, ако се отнася за овце и кози, чрез дерогация от горното, в стопанство, отговарящо на изискванията на Директива 91/68/ЕИО,

— да е събрана от животни, отговарящи на условията, определени в приложение Г, глава II (допускане и рутинни проверки на животните),

— да е събрана, преработена и съхранена в съответствие с приложение Г, глава III,

— да е придружена по време на транспортирането ѝ до друга държава-членка от здравен сертификат, съответстващ на образец, който следва да се определи в съответствие с процедурата, предвидена в член 26.

3. Яйцеклетките и ембрионите на овцете/козите, еднокопитните и свинете трябва:

— да са взети от екип за събиране, одобрен от компетентния орган на държавата-членка, да са обработени в подходяща лаборатория и да са от женски животни-донори, като се отговарят на условията, определени в приложение Г, глава IV.

— да са третираны и съхранени в съответствие с приложение Г, глава III.

— да са придружени по време на транспорта до друга държава-членка от здравен сертификат, съответстващ на образец, който следва да се определи по процедурата, предвидена в член 26.

Спермата, използвана за изкуственото осеменяване на женските животни-донори, трябва да отговаря на разпоредбите от параграф 2, ако се касае за овце, кози и копитни и на разпоредбите на Директива 90/429/ЕИО, ако се касае за свине. Всякакви допълнителни гаранции могат да се определят по процедурата, предвидена в член 26.

4. Преди 31 декември 1997 г. Комисията представя доклад заедно с всички целесъобразни предложения относно изпълнението на настоящия член в светлината по-специално на научното и технологично развитие.

Член 12

1. Правилата за проверките, установени с Директива 90/425/ЕИО, се прилагат по-специално по отношение на организацията и последиците на проверките, които трябва да бъдат извършени върху животните, спермата, яйцеклетките и ембрионите, обхванати от настоящата директива и които се придружават от здравен сертификат. Другите животни трябва да идват от стопанства, които са подчинени на принципите на тази директива по отношение на проверките за произхода и местоназначението.

2. Член 10 от Директива 90/425/ЕИО се прилага за животните, спермата, яйцеклетките и ембрионите, обхванати от настоящата директива.

3. За целите на търговията, обхватът на член 12 от Директива 90/425/ЕИО се разширява и върху търговците, които отглеждат на постоянна или случайна основа животните, посочени в членове 7, 9 и 10.

4. Съобщението за местоназначението, предвидено в член 4, параграф 2 от Директива 90/425/ЕИО относно животните, спермата, яйцеклетките и ембрионите, които се придружават от здравен сертификат в съответствие с настоящата директива се извършва посредством системата „Анимо“.

5. Без да се засягат специфичните разпоредби на настоящата директива, компетентният орган трябва, когато съществува

съмнение, че настоящата директива не е била спазена или ако има съмнение относно здравето на животните или качеството на спермата, яйцеклетките и ембрионите, посочени в член 1, да осъществи всички проверки, които сметне за целесъобразни.

6. Държавите-членки предприемат подходящите административни или наказателни мерки, за да санкционират всяко нарушение на настоящата директива и по-специално когато бъде установено, че съставените сертификати или документи не отговарят на действителното състояние на животните, посочени в член 1, и че идентификацията на животните или маркировката на въпросните сперма, яйцеклетки и ембриони не съответства на настоящата директива или че въпросните животни или животински продукти не са били подложени на проверките, предвидени в настоящата директива.

Член 13

1. Търговията със животни от животинските видове, които са податливи на заболяванията, посочени в приложение А или на заболяванията, посочени в приложение Б, при които държавата-членка на местоназначение прилага гаранцията, предвидена в членове 14 и 15 и търговията със сперма, яйцеклетки и ембриони на тези животни, изпращани до и от органи, институти или центрове, одобрени в съответствие с приложение В, се подчинява на представянето на транспортен документ, който съответства на образеца от приложение Д. Този документ, който трябва да бъде попълнен от ветеринарния лекар, отговарящ за органа, института или центъра в страната на произход, трябва да посочва, че животните, спермата, яйцеклетките или ембрионите идват от органи, институти или центрове, одобрени в съответствие с приложение В и трябва да ги придружава през време на транспорта.

2. а) За да бъдат одобрени органите, институти или центрoвете трябва, по отношение на подлежащите на задължително обявяване болести, да представят на компетентния орган на държавата-членка всички съответни придружаващи документи, свързани с изискванията, съдържащи се в приложение В.

б) След като получи досието, отнасящо се за искането за одобрение или за подновяването на одобрение, компетентният орган го проучва с оглед на съдържащата се в него информация и, когато това е целесъобразно, на резултатите от проведените на място тестове.

в) Компетентният орган оттегля одобрението в съответствие с точка 3 на приложение В.

г) Всяка държава-членка изпраща на Комисията списък на одобрени органи, институти и центрове, заедно с всички промени по този списък. Комисията изпраща тази информация на другите държави-членки.

Член 14

1. Когато една държава-членка състави или е съставила, директно или посредством животновъдите, задължителна или доброволна програма за борба със или надзор на някое от заболяванията,

посочени в приложение Б, тя може да представи на Комисията тази програма, като очертае по-специално:

- разпространението на заболяването върху нейната територия,
- дали това заболяване подлежи на задължително обявяване,
- причините за съставянето на тази програма, като се отчете нейната ефективност и значението на заболяването,
- географският район, в който програмата ще се изпълнява,
- различните статуси, приложими за предприятията, изискванията за всеки животински вид, когато той се въвежда в стопанството и процедурите за тестване, които да се използват.
- процедурите за мониторинг на програмата, включително размерът на участието на животновъдите в изпълнението на програмата за контрол или наблюдение,
- действията, които следва да се предприемат при положение, че поради някаква причина определено стопанство изгуби своя статус,
- мерките, които трябва да се предприемат, ако резултатите от тестовете, проведени в изпълнение на програмата, дадат положителни резултати,
- недискриминационния характер на търговията на територията на съответната държава-членка и търговията в рамките на Общността.

2. Комисията проучва програмите, представени от държавите-членки. Програмите могат да бъдат одобрени по процедурата, предвидена в член 26, в съответствие с критериите, определени в параграф 1. Съгласно същата процедура допълнителните гаранции, общи или ограничени, които могат да се изискват за търговията, се определят по същото време или най-късно три месеца след представянето на програмите. Тези гаранции не трябва да превишават гаранциите, които съответната държава-членка прилага в национален мащаб.

3. Представените от държавите-членки програми могат да бъдат изменени съгласно процедурата, предвидена в член 26. Съгласно същата процедура могат да бъдат направени изменения по отношение на гаранциите, посочени в параграф 2.

Член 15

1. Когато държава-членка счита, че нейната територия или част от нейната територия е свободна от някое от заболяванията, изброени в приложение Б, на които животните, които настоящата директива обхваща са податливи, тя представя на Комисията съответна подкрепяща документация, която да установява по-специално следното:

- характера на заболяването и историята на неговата поява върху нейната територия,
- резултатите от контролното тестване, базиращо се на серологично, микробиологично, патологично или епидемиологично изследване,

— периода, по време на който това заболяване е подлежало на задължително обявяване на компетентните органи,

— периода, по време на който е било осъществявано наблюдението,

— когато това е приложимо, периода, по време на който е било забранено ваксинирането срещу заболяването, както и географският район, засегнат от тази забрана,

— правилата за удостоверяване отсъствието на това заболяване.

2. Комисията проучва документацията, предвидена в параграф 1 и представя на Постоянния ветеринарен комитет решение, с което одобрява или отхвърля плана, представен от държавата-членка. Ако планът бъде приет, допълнителните гаранции, общи или специфични, които могат да бъдат поискани за търговията, се определят по процедурата, предвидена в член 26. Тези гаранции не трябва да превишават гаранциите, които съответната държава-членка прилага в национален мащаб.

В очакване на решение, съответната държава-членка може да поддържа при своя търговски обмен съответните изисквания, които са необходими, за да поддържа своя статус.

3. Съответната държава-членка уведомява Комисията за всяко изменение в данните, посочени в параграф 1. Гаранциите, определени съгласно параграф 2, могат, с оглед това уведомяване, да бъдат изменени или отменени по процедурата, предвидена в член 26.

ГЛАВА III

Разпоредби, приложими за вноса в Общността

Член 16

Условията, приложими за вноса на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, обхванати от настоящата директива, трябва да бъдат най-малко еквивалентни на условията, определени в глава II.

Член 17

1. За целите на еднообразното прилагане на член 16 се прилагат разпоредбите на следващите параграфи.

2. Само животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, посочени в член 1, които отговарят на следните изисквания, могат да бъдат внасяни в Общността:

- a) те трябва да идват от трета страна, включена в списъка, който трябва да се състави в съответствие с параграф 3, буква а);
- b) те трябва да бъдат придружени от здравен сертификат, съответстващ на образец, който следва да се състави по процедурата, предвидена в член 26 и да е подписан от компетентния орган на изнасящата страна, който да удостоверява че животните, спермата, яйцеклетките и ембрионите отговарят на

допълнителните изисквания или предлагат еквивалентните гаранции, посочени в параграф 4 и че идват от одобрени центрове, органи, институти или центрове за събиране, предлагащи такива гаранции.

3. Съгласно процедурата, предвидена в член 26, трябва да бъде установено следното:

а) без да се засяга списъкът, предвиден в член 6, буква А 1) д), предварителен списък на трети страни или на части от трети страни, които са в състояние да предоставят на държавите-членки и Комисията, преди датата, определена в член 29, гаранции, еквивалентни на гаранциите, предвидени в глава II, както и списък на централите за събиране, за които те са в състояние да дадат тези гаранции.

Този предварителен списък трябва да бъде съставен от списъците на предприятията, одобрени и инспектирани от компетентните органи веднага щом Комисията провери и удостовери, че тези предприятия отговарят на принципите и общите правила, определени в настоящата директива;

б) актуализирането на този списък с оглед на проверките, предвидени в параграф 4;

в) специфичните ветеринарно-санитарни изисквания и по-специално за защитата на Общността от определени екзотични заболявания или гаранции, еквивалентни на гаранциите, предвидени в настоящата директива.

Специфичните изисквания и еквивалентните гаранции, установени за третите страни, не могат да бъдат по-благоприятни от тези, предвидени в глава II.

4. Предвиденият в параграф 3 списък може да включва само трети страни или части от трети страни:

а) вносът от които не е бил забранен:

— в резултат на съществуването на някоя от болестите, посочени в приложение А или на която да е друга екзотична болест за Общността,

— съгласно членове 6, 7 и 14 от Директива 72/462/ЕИО и член 17 от Директива 91/495/ЕИО и от Директива 71/118/ЕИО ⁽¹⁾ или, ако се касае за другите животни, които настоящата директива обхваща, съгласно решение, взето в съответствие с процедурата, предвидена в член 26, като се вземе предвид тяхното здравословно състояние;

б) които, с оглед техните законодателства и организацията на техните ветеринарни служби и служби за инспекция, правомощията на тези служби и надзорът, на който те са подложени, са били признати в съответствие с член 3, параграф 2 от Директива 72/462/ЕИО като способни да гарантират изпълнението на тяхното законодателство, което е в сила;

⁽¹⁾ Директива 71/118/ЕИО на Съвета от 15 февруари 1971 г. относно здравните проблеми, засягащи търговията с пряно птиче месо. Последно изменена с Директива 90/654/ЕИО (ОВ L 353, 17.12.1990 г., стр. 48).

в) ветеринарните служби на които са в състояние да гарантират, че са спазени здравните изисквания, които са като поне еквивалентни на изискванията, определени в глава II.

5. Експерти от Комисията и държавите-членки извършват инспекции на място, които да удостоверят дали гаранциите, дадени от третата страна във връзка с условията на производство и пускането на пазара, могат да бъдат разглеждани като еквивалентни на гаранциите, прилагани в Общността.

Експертите от държавите-членки, отговарящи за тези инспекции, се назначават от Комисията, която действа по предложение на държавите-членки.

Тези инспекции се извършват за сметка на Общността, която понася всички разходи в тази връзка.

6. В очакване на организацията на инспекциите, посочени в параграф 5, трябва да продължат да се прилагат националните правила, които се прилагат за инспекциите в трети страни, при спазване на изискването за уведомяване на Постоянния ветеринарен комитет, когато по време на тези инспекции бъде установено каквото и да е неспазване на гаранциите, предложени в съответствие с параграф 3.

Член 18

1. Държавите-членки гарантират, че животните, спермата, яйцеклетките и ембрионите, обхванати от настоящата директива, са внесени в Общността, само ако те:

— са придружени от сертификат, който е съставен от официалния ветеринарен лекар.

В зависимост от конкретния животински вид образецът на сертификата се съставя в съответствие с процедурата, определена в член 26,

— отговарят на проверките, които се изискват с Директива 90/675/ЕИО и 91/496/ЕИО ⁽²⁾,

— са били подложени, преди да бъдат експедирани за територията на Общността, на проверка от официалния ветеринарен лекар, с цел да се гарантира, че са спазени условията за транспорт, определени в Директива 91/628/ЕИО ⁽³⁾ и по-специално тези, които се отнасят за поенето и храненето,

— са били поставени под карантина, когато се касае за животните, посочени в членове 5 - 10, преди да бъдат пуснати на пазара, в съответствие с процедурата, предвидена в член 26.

⁽²⁾ Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. за установяване на принципите относно организацията на ветеринарните проверки на животни, въведени в Общността от трети страни и за изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56).

⁽³⁾ Директива 91/628/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 г. за защита на животните по време на транспорт и за изменение на Директиви 90/425/ЕИО и 91/496/ЕИО (ОВ L 340, 11.12.1991 г., стр. 17).

2. В очакване на установяването на специалните правила за прилагане на настоящия член, трябва да продължат да се прилагат националните правила за внос от трети страни, за които такива изисквания не са били приети на общностно ниво, при условие че те не са по-благоприятни от онези, които са определени в глава II.

Член 19

Съгласно процедурата, определена в член 26, се определят:

- а) специфичните ветеринарно-санитарни изисквания за вноса в Общността, както и характерът и съдържанието на придружаващите ги документи, които са предназначени за зоологически градини, циркове, развлекателни паркове или експериментални лаборатории, според животинските видове;
- б) допълнителни гаранции към тези, предвидени с оглед на различните видове животни, които се обхващат от настоящата директива, за защита на съответните животински видове на Общността.

Член 20

Принципите и правилата, предвидени в Директива 90/675/ЕИО се прилагат, особено по отношение на организацията на инспекциите, които трябва да се извършват от държавите-членки, както и мерките за безопасност, които трябва да бъдат въведени.

В очакване на изпълнението на решенията, предвидени в член 8, параграф 3 и член 30 от Директива 91/496/ЕИО, съответните национални правила за прилагане на член 8, параграфи 1 и 2 от посочената директива продължават да се прилагат, без да се засяга спазването на принципите и правилата, посочени в параграф 1 на настоящия член.

ГЛАВА IV

Общи и заключителни разпоредби

Член 21

Всички образци на сертификати за търговия и ветеринарно-санитарните условия, които трябва да бъдат спазени, за да бъде възможно да се осъществи търговията на животни, яйцеклетки и ембриони, различни от тези, които са посочени в членове 5 – 11, трябва, когато възникне такава необходимост, да бъдат определени съгласно процедурата, предвидена в член 26.

Член 22

Приложенията към настоящата директива, ако възникне необходимост, се изменят в съответствие с процедурата, предвидена в член 26.

Член 23

Съгласно процедурата, предвидена в член 26, могат да бъдат определени специални изисквания, ако това е целесъобразно, чрез

дерогация от член 6, параграф А, тоика 1 буква д) и глава II, за движението на животните, които придружават цирковете и развлекателните панаири и за търговията на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, предназначени за зоологически градини.

Член 24

1. Държавите-членки са оправомощени да изискат при влизане в тяхната територия на животни (включително птици в клетки), сперма, яйцеклетки и ембриони, посочени в настоящата директива, които са преминали през територията на трета страна, представяне на здравен сертификат, удостоверяващ спазването на изискванията на настоящата директива.

2. Държавите-членки, които могат да се възползват от възможността, предвидена в параграф 1, информират Комисията и другите държави-членки в рамките на Постоянния ветеринарен комитет.

Член 25

Към приложение А към Директива 90/425/ЕИО се добавя следното:

„Директива 92/65/ЕИО на Съвета от 13 юли 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията и вноса в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарно-санитарните изисквания, определени в специалните правила на Общността, посочени в приложение А, раздел I към Директива 90/425/ЕИО (ОВ L 268, 14.9.1992 г., стр. 54).“

Член 26

При позоваване на процедурата, предвидена в настоящия член, Постоянният ветеринарен комитет, създаден с Директива 68/361/ЕИО⁽¹⁾ се произнася в съответствие с правилата, формулирани в член 17 от Директива 89/662/ЕИО.

Член 27

Държавите-членки, които въвеждат алтернативен режим за контрол, който осигурява гаранции, еквивалентни на гаранциите, определени в настоящата директива по отношение на движението в рамките на тяхната територия на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които са предмет на същата, могат да си предоставят дерогации от член 6, параграф А, буква 1 е) и член 11, параграф 1, буква г) на взаимна основа.

Член 28

В съответствие с процедурата, определена в член 26, могат да бъдат

⁽¹⁾ ОВ L 255, 18.10.1968 г., стр. 23.

приети преходни мерки за период от три години, за да се улесни преходът към новия режим, създаден с настоящата директива.

Член 29

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива преди 1 януари 1994 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Установяването на краен срок за транспониране в националното право, а именно 1 януари 1994 г., не засяга отмяната на ветеринарните проверки на границите между държавите-членки, предвидени в Директиви 89/662/ЕИО и 90/425/ЕИО.

Член 30

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 13 юли 1992 година.

За Съвета

Председател

J. GUMMER

ПРИЛОЖЕНИЕ А

ПОДЛЕЖАЩИ НА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ОБЯВЯВАНЕ БОЛЕСТИ В КОНТЕКСТА НА НАСТОЯЩАТА
ДИРЕКТИВА ^(а)

Болезни	Животински видове
Нюкаслска болест, инфлуенца по птиците	Птици
Пситакоза	Папагали
Американски гнилец	Пчели
Шап	Преживни животни
Бруцелоза (<i>Brucella ssp.</i>)	
Туберкулоза	
Класическа чума по свинете	Свинете
Африканска чума по свинете	
Шап	
Бяс ^(б)	Всички податливи на бяс животински видове

^(а) Без да се засягат подлежащите на задължително обявяване болести, предвидени в приложение I към Директива 82/894/ЕИО.

^(б) В съответствие с член 2 от Директива 89/455/ЕИО.

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

**СПИСЪК НА БОЛЕСТИТЕ, ЗА КОИТО СЪГЛАСНО НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА МОГАТ ДА БЪДАТ
ПРИЗНАТИ НАЦИОНАЛНИ ПРОГРАМИ**

Норки	Вирусни ентерити Алеутска болест
Пчели	Европейски гнилец Вароазис и акариазис
Пчели и животни от семейство „котки“	Туберкулоза
Преживни животни	Туберкулоза
Лагоморфи	Миксоматозис Вирусно хеморагично заболяване Туларемия

ПРИЛОЖЕНИЕ В

УСЛОВИЯ, РЕГУЛИРАЩИ ОДОБРЯВАНЕТО НА ОРГАНИ, ИНСТИТУТИ ИЛИ ЦЕНТРОВЕ

1. С цел да им бъде дадено официално одобрение съгласно член 13, параграф 2 на настоящата директива, съответният орган, институт или център, така както те са дефинирани в член 2, параграф 1, буква в) трябва:
 - а) да бъдат ясно отграничени и отделени от заобикалящата ги среда;
 - б) да бъдат разположени на разумно разстояние от земеделски предприятия, чийто санитарен статус би могъл да бъде застрашен от присъствието на одобрения орган, институт или център;
 - в) да бъдат под контрола на ветеринарен лекар ⁽¹⁾, който наблюдава животните, които да могат по всяко време да бъдат хващани, ограничавани и поставяни в клетка;
 - г) да притежават подходящи съоръжения за поставяне под карантина;
 - д) да притежават едно или няколко подходящи помещения, където да се извършват постмортални изследвания;
 - е) да са свободни от болестите, изброени в приложение А и, по отношение на заболяванията, които са обхванати в съответната страна от програма съгласно член 14, от болестите, изброени в приложение Б;
 - ж) да поддържат актуализирани регистри, които да посочват следното:
 - броя животни от всеки животински вид, който присъства в предприятието, с информация относно тяхната възраст,
 - броя на животните, които пристигат в предприятието или го напускат, заедно с информация относно техния транспорт и здравето на животните,
 - наблюденията, които се правят по време на карантинния период,
 - резултатите от редовните изследвания на екскрементите,
 - резултатите от кръвните проби или от всякакви други процедури за диагностика,
 - случаите на заболявания и, когато това е целесъобразно, назначеното лечение,
 - резултатите от дисекцията на всички животни, починали в предприятието, включително мъртвородените животни;
 - з) притежават съоръжения за подходящо освобождаване от телата на животните, починали от някаква болест;
 - и) да бъдат наблюдавани от официален ветеринарен лекар, който трябва да провежда поне две здравни проверки на година.

Здравните проверки трябва да включват като минимум:

 - една инспекция на всички животни в предприятието,
 - представителни примери, взети от всички животински видове, податливи на заболяванията, посочени в приложения А и Б ⁽²⁾ или откриване на тези заболявания посредством други методи. Тези проби трябва да бъдат анализирани от одобрена лаборатория, която да провери дали те съдържат агенти на заболяванията за всеки животински вид от приложение А. Проби могат да бъдат вземани през цялата година.

Резултатите от лабораторните тестове върху пробите, взети през време на здравните проверки не трябва да разкриват никакво доказателство за наличие на въпросните патогенни организми;

 - проучване на данните, които трябва да се съхраняват.
2. Одобрението се поддържа, когато са спазени следните изисквания:
 - а) животните, въведени в предприятието, трябва да идват от друг одобрен център, институт или орган;
 - б) ако животните, предмет на Директива 64/432/ЕИО, се държат в одобрен център, институт или орган, те трябва да напуснат предприятието само под официален контрол;
 - в) здравните проверки в одобрения център, институт или орган трябва да бъдат провеждани два пъти в годината, в съответствие с параграф 1, буква з) на настоящото приложение.
 - г) резултатите от лабораторните тестове върху пробите не трябва да разкриват никакви следи от агенти на болестите, посочени в приложения А и Б ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Отговорен за ежедневното спазване на ветеринарно-санитарните изисквания на настоящата директива.

⁽²⁾ Доколкото някоя от тези болести подлежи на обявяване в съответната държава-членка.

д) за всяка подозрителна смърт или за наличието на какъвто и да е друг симптом, за който може да се допусне, че животните са се заразили от една или няколко от болестите, посочени в приложение А и Б ⁽¹⁾ трябва да бъде незабавно известно на компетентния орган.

3. Одобрението може да бъде временно спряно, възстановено или отнето при следните обстоятелства:

- а) когато е извършено обявяване по смисъла на параграф 2, буква г) на настоящото приложение, компетентният орган трябва временно да спре одобрението на одобрения център, орган или институт;
- б) пробата, взета от животно, за което съществува съмнение, се изпраща на одобрената лаборатория, за да бъде тествана за наличие на въпросните патогенни организми. Резултатите от тестовете се изпращат незабавно на компетентния орган;
- в) когато компетентният орган е бил информиран за съмнението за наличие на някоя от болестите, посочени в приложения А и Б ⁽¹⁾, той трябва да реагира, по отношение на лабораторните тестове, епизоотологичното изследване и мерките, които трябва да се вземат за борба с болестта и отнемането на одобрението, така сякаш болестта е била обявена, в съответствие с директивата, регулираща мерките в тази област, които трябва да се вземат срещу болестите и търговията на животни;
- г) когато резултатите от тестовете не показват никакви признаци за наличието на съответните патогенни организми, компетентният орган възстановява одобрението;
- д) органът, институтът или центърът се одобряват само тогава, когато след унищожаването на източниците на инфекция бъдат отново изпълнени условията, определени в точка 1 на настоящото приложение, с изключение на параграф 1, буква е);
- е) компетентният орган информира Комисията относно временното спиране, възстановяване или отнемане на одобрението.

⁽¹⁾ Доколкото някоя от тези болести подлежи на обявяване в съответната държава-членка.

ПРИЛОЖЕНИЕ Г

ГЛАВА I

I. Условия, регулиращи одобрението на центрoвете за събиране на сперма

Центровете за събиране на сперма трябва:

1. да бъдат поставени под наблюдението на „ветеринарен лекар на центъра“;
2. да притежават различни и физически отделени помещения за:
 - разполагане и изолиране на животни,
 - събиране на сперма,
 - оборудване за почистване и дезинфекция,
 - преработка на спермата,
 - съхраняване на спермата;
3. да бъдат изградени или да се държат отделени по такъв начин, че да възпрепятстват всеки контакт с животни извън центъра;
4. да притежават помещения, така както те са описани в точка 2, които да могат да бъдат лесно почиствани и дезинфекцирани.

II. Условия за контролирането на центрoвете за събиране на сперма

Центровете за събиране на сперма трябва:

1. да бъдат контролирани, така че да се гарантира присъствието в центрoвете само на животни, от които ще се събира сперма. Въпреки това в тези центрoве могат да се държат и други домашни животни, при условие че отговарят на общите условия, посочени по-долу:
2. да бъдат контролирани, така че да се гарантира поддържането на регистър, който да показва следното:
 - идентичността на животните, присъстващи в центъра,
 - всички движения на животните (постъпващи и напускащи),
 - направените здравни проверки,
 - здравната история,
 - местоназначението на спермата,
 - съхраняването на спермата;
3. да бъдат инспектирани поне два пъти в годината от официален ветеринарен лекар, така че да се гарантира фактът, че са спазени условията за одобрението и контрола;
4. да назначат на работа компетентен персонал, който е получил адекватно обучение за техниките на дезинфекция и хигиена, така че да се избегне разпространението на болестта;
5. да бъдат контролирани, така че да се гарантира това, че:
 - събирането, преработката и съхранението на сперма се осъществява само в помещенията, отделени за съответната цел,
 - всички прибори, които влизат в контакт със спермата или с животното-донор по време на събирането или преработката, са надлежно дезинфекцирани или стерилизирани преди всяка употреба,
 - всеки съд за съхраняването или транспортирането на спермата е дезинфекциран или стерилизиран преди употреба;
6. да са сигурни, че използват:
 - продукти от животински произход, които се използват за преработка на спермата (добавки или разреждатели), които не представляват никакви рискове за здравето или които са преминали през предварителна обработка, така че да бъдат избегнати такива рискове,
 - криогенен агент, който не е бил използван преди това за други продукти от животински произход;
7. да гарантират това, че всяко количество сперма е адекватно идентифицирано по такъв начин, че да може да се установи датата на събирането, породата и идентичността на животното-донор, както и името на одобрения център, който е извършил това събиране.

ГЛАВА II

Условия, приложими за центровете за събиране

Изисквания по отношение на допускането на мъжки животни - донори:

А. ЖРЕБЦИ

За събирането на сперма могат да бъдат използвани само жребци, които отговарят на следните изисквания, и за които официалният ветеринарен лекар е установил, че:

1. животните са в добро здраве по време на събиране на спермата
2. те отговарят на изискванията на Директива 90/426/ЕИО и да идват от стопанство, което също отговаря на тези изисквания;
3. през 60-те дни преди първото събиране на спермата те са преминали през следните тестове, които да са дали съответно отрицателни резултати:
 - а) инфекциозна анемия чрез агар-гел имунодифузионен тест (Когинс тест);
 - б) за вирусен артерит чрез серо-неутрализиращ тест; ако не се получи отрицателен резултат от серумен разтвор 1:4, се провежда тест за изолация на вируса, причиняващ болестта с отрицателен резултат върху аликуот на цялата сперма от донора;
 - в) за заразен метрит чрез тест за изолиране на Тейлорела еквигениталис, взети от уретрата и предякулаторна течност.

Резултатите от тези тестове трябва да бъдат удостоверени от лаборатория, призната от компетентния орган.

През периода, посочен в параграф първи на точка 3 по-горе и през периода на събирането на спермата, на жребците не трябва да се разрешава да оплождат по естествен път.

Б. ОВЦЕ И КОЗИ

1. За събирането на сперма могат да бъдат използвани само овце и кози от центрове или стопанства, които отговарят на следните изисквания, и за които официалният ветеринарен лекар е установил, че:

- а) са в добро здраве в деня, в който ще се събира спермата;
- б) отговарят на изискванията, формулирани в членове 4, 5 и 6 от Директива 91/68/ЕИО относно търговията в рамките на Общността.

В допълнение към това, животните-донори трябва да бъдат подложени на следните тестове, които да дадат отрицателни резултати:

- тест за откриване на бруцелоза (*Brucellosis melitensis*), в съответствие с приложение В към Директива 91/68/ЕИО.
- тест за откриване на заразен епидидимит (*Brucellosis ovis*), в съответствие с приложение Г към Директива 91/68/ЕИО.
- тест за откриване на вируса на Бордер;

- в) са преминали през съответните тестове или проверки, предназначени да гарантират съответствие с изискванията, изложени в букви а) и б) по-горе.

2. Тестовите, посочени в точка 1, трябва да бъдат проведени от лаборатория, одобрена от държавата-членка.

- В. Ако някой от тестовите, посочени в точка А или Б, се окаже положителен, животното трябва да се изолира, а събраната от него сперма след последния отрицателен резултат не може да се пуска на пазара. Същото е валидно и за спермата, събрана от другите животни в стопанството или центъра за събиране - от датата, на която е бил проведен тест с положителен резултат. Търговията не може да се възстановява, докато не бъде отново възстановен здравият статус на центъра.

ГЛАВА III

Изисквания, приложими за спермата, яйцеклетките и ембрионите

Спермата, яйцеклетките и ембрионите трябва да са събрани, преработени, промити и консервирани с биологичен продукт, свободен от живи микроорганизми, в съответствие със следните принципи:

- а) промиването на яйцеклетките и ембрионите трябва да се проведе в съответствие с член 11, параграф 3 на настоящата директива. Тяхната „zona pellucida“ трябва да остане невредима преди и след промиването. Само яйцеклетки и ембриони от един и същ донор могат да бъдат промивани по едно и също време. След промиването „zona pellucida“ или ембрион трябва да бъде изследвана за цялата ѝ повърхност, при увеличение от поне 50 пъти и да се удостовери, че тази повърхност е непокътната и свободна от всякакъв прилепнал материал;
- б) средите и разтворите, които се използват при получаване, обработване и съхраняване, да се стерилизират съгласно одобрените методи, така като те са формулирани в член 11, параграф 3 и се съхраняват по начин, който позволява да останат стерилни. Към събраната сперма, средите за промиване и консервиране трябва да се добавят антибиотици, в съответствие с подробните правила, които трябва да бъдат определени по процедурата, определена в член 26;
- в) всички материали, използвани за събирането, обработката, промиването, замразяването и консервирането на яйцеклетките и ембрионите, трябва да бъдат стерилизирани преди употреба;
- г) те трябва да бъдат подложени, в съответствие с член 11, параграф 2, на допълнителни тестове, които следва да бъдат установени по процедурата, определена в член 26, по-специално по отношение на течностите за промиване, така че да се установи, че не присъстват никакви патогенни организми;
- д) те трябва да бъдат съхранявани в стерилни резервоари (ампули, тънки тръбички, надлежно идентифицирани по метод, който да бъде по процедурата, определена в член 26):
- съдържащи само продукти от един мъжки или женски донор,
 - запечатани по времето на замразяването в алкохол или свеж течен азот и етикетирани,
- и да бъдат поставени в стерилни контейнери с течен азот, които не създават риск от замърсяване;
- е) те трябва да са съхранявани най-малко 30 дни преди изпращането при подходящи условия;
- ж) да се транспортират в съдове, които са почистени, дезинфекцирани или стерилизирани преди употреба.

ГЛАВА IV

Женски животни донори

Женските животни могат да бъдат използвани за събиране на ембриони или яйцеклетки, само ако официалният ветеринарен лекар е установил за тях, че отговарят на изисквания на съответните директиви за търговия в рамките на Общността с живи животни за разплод и доотглеждане за съответната порода, а именно – Директива 64/432/ЕИО за свинете, Директива 90/426/ЕИО за конете и Директива 91/68/ЕИО за овцете и козите и ако идват от стада, които също отговарят на посочените изисквания.

ПРИЛОЖЕНИЕ Д

СЕРТИФИКАТ

ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

1. Изпращач – имена и пълен адрес 3. Получател – имена и пълен адрес	<p style="text-align: center;">ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ</p> <p style="text-align: center;">№ ОРИГИНАЛ ^(а)</p> 2. Държава-членка на произход 4. КОМПЕТЕНТЕН ОРГАН
	5. Адрес — на стопанство на произход или официален одобрен орган, институт или център на произход — на стопанство или търговец по местоназначение, или официално одобрен орган, институт или център по местоназначение
6. Място на натоварване 7. Транспортно средство	
8. Видове	
9. Брой животни, кошери или пчелни майки (с рояци) ^(б)	
10. Идентификация на партидата	
11. АТЕСТАЦИЯ ^(в) Съставено в на <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 45%;"></div> <div style="width: 45%;"> Подпис: Име с главни букви: Длъжност и пост: </div> </div>	

^(а) За всяка пратка се предвижда отделен сертификат и оригиналът трябва да придружава пратката до крайното местоназначение; периодът му на валидност е 10 дни.

^(б) Ненужното се зачертава.

^(в) Попълва се в съответствие с членове 5 - 11 от Директива 92/65/ЕИО 24 часа преди натоварване на животните.